

En sund lantbrukspolitik

Efter att i åratal fört en politik som gått ut på att strängare miljölagstiftning skall införas i Sverige, oavsett hur omvärlden ser ut, kommer nu bakslaget.

Plötsligt inser det forna EU-kritiska Miljöpartiet att svensk produktion av livsnödvändiga produkter skall skyddas med skatter på importerade livsmedel för att stoppa importerat kött från tamdjur som mer eller mindre fötts upp på antibiotika. Gott så.

Vad Isabella Lövin (MP) inte berättar i sitt utspel, är att EU kommer att slå bakut vid en sådan tanke. Den tanken är som bekant protektionistisk och det vet Lövin. Alltså kvalificerat hyckleri!

Normalt sett brukar dylika utspel gå under kategorin ”populistiska”. Men allt är tillåtet när snaran väl sitter runt halsen. Nog om Miljöpartiet.

Landsbygdspartiet oberoende däremot har lyft och verkat i dessa frågor sedan partiet grundades. Landsbygdspartiet oberoende säger klart och tydlig nej till EU, som inte tillför annat än byråkrati och hinder för vår nationella produktion.

Landsbygdspartiet oberoende har en sund och verklighetsförankrad livsmedelspolitik.

Jord, skog, lantbruk, fiske- och gruvnäringen är naven för den levande landsbygden Sverige.

Det är här många jobb finns och det är här som landets livsmedel och framtida drivmedel ska produceras. EU tillåter inte att produktion av miljömässigt bra drivmedel subventioneras av svenska staten, för att denna skall komma igång och sedan konkurrera på egna meriter.

Vi ska utnyttja våra inhemska förutsättningar för livsmedels- och råvaruproduktion samt att det ska vara en rimlig spridning över hela landet. Jordbruks- och skogslänen har goda förutsättningar för ett utökat, effektivt och miljövänligt jordbruk.

En betesinventering behöver genomföras för att kartlägga värdet av skogsbetet, fjällbetet och skärgårdsbetet för utveckling av landsbygden och jordbruket. Inventeringen ska visa var betet finns och vad det är värt och den kan bli en nystart för fäboddriften, fjälljordbruket och småjordbruket. Våra tamdjur (får, getter och kor) kan nämligen tillgodogöra sig dessa beten på karga marker som inte lämpar sig för odling.

För varje produkt vi slipper importera, växer miljönyttan. Att transportera produkter kring vår planet, vi själva kan producera, är ur miljöhänseende bara dumt. Kanske blir det lite dyrare men miljövinsten blir stor. Så då infinner sig frågan, är exempelvis priset för ett kilo importerat nötkött viktigare än miljönyttan av en inhemsk produktion? För varje kilo ris vi ersätter med matvete eller mathavre odlat i Sverige, växer miljönyttan. Det är en hållbar utveckling. Sunt förnuft helt enkelt.

Staten har abdikerat i frågan och överlåtit svaret till konsumenten, så det är upp till er väljare att bestämma väg.

För Landsbygdspartiet oberoende
Magnus Malmsten, Norrtälje
Michael Bonnier, Eknö
Curt Carlström, Rimbo
Erika Sörengård, Ervalla
Hans Boström, Hallen
Tjern Inga Wall, Särna
Arne Gunnarsson, Strömsnäsbruk
Claes Littorin, Knutby
Åke Karlsson, Kolmården
Cecilia Kähäri, Storfors
Helena Sedvall, Uppsala

Ansvarig skribent:
Magnus Malmsten 070-663 37 81
Lugnetvägen 8
761 11 Norrtälje
magnus.malmsten@landsbygdspartiet.org